

Sygn. akt II KO 42/21

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie z wniosku **K. P.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

w dniu 24 czerwca 2021 r.

na posiedzeniu w przedmiocie wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończanego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 28 marca 2002 r., sygn. akt II AKa [...]

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 12 czerwca 2001 r., sygn. akt IV K [...],

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął kolejny osobisty wniosek K. P. o wznowienie postępowania zakończanego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 28 marca 2002 r., sygn. akt II AKa [...]. We wniosku K. P. wskazał, że sprawa wymaga ponownego rozpatrzenia, albowiem dokonana przez sądy ocena materiału dowodowego jest nierzetelna. Skazany powołał się na rażące naruszenie szeregu przepisów postępowania karnego. Jednocześnie skazany wniósł o ustanowienie mu obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić przyjęcia wniosku, bez wzywania skazanego do usunięcia jego braków formalnych i bez próby ich usunięcia poprzez wyznaczenie obrońcy z urzędu. Wymieniony na wstępie przepis nakazuje podjęcie takiej decyzji wtedy, gdy z treści wniosku niepochozącego od podmiotu fachowego wynika jego oczywista bezzasadność.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednoznacznie wskazuje się, że instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. Zaznaczyć przy tym należy, że w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1247) od dnia 1 lipca 2015 r. powstał obowiązek dokonywania kontroli wniosku o wznowienie postępowania – z punktu widzenia jego ewentualnej oczywistej bezzasadności. Ustawodawca w treści art. 545 § 3 k.p.k. określił, że sąd odmawia przyjęcia wniosku niepochozącego od prokuratora, obrońcy lub pełnomocnika, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. Decydująca jednak jest sama treść wniosku o wznowienie, która może być oczywiście bezzasadna z różnych powodów. Ta oczywista bezzasadność wynikać może z tego, że we wniosku wskazano podstawy wznowienia, które nie są przewidziane w ustawie albo z tego, że w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia, ograniczając się do postulowania przeprowadzenia kolejnej kontroli odwoławczej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016, z. 1, poz. 5).

Odnosząc powyższe uwagi do realiów rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że pismo skazanego K. P. nie zawiera argumentacji, która pozwoliłaby na ustalenie, iż w sprawie miały miejsce okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania ujęte w przepisie art. 540 § 1 – 3 k.p.k.

Wnosząc o wznowienie postępowania skazany powołuje się na okoliczności związane z merytorycznym rozpoznaniem sprawy i kwestionuje wysokość wymierzonej mu kary łącznej. Argumentacja ta jest niedopuszczalna w postępowaniu wznowieniowym i wskazuje wprost na oczywistą bezzasadność wniosku. Postępowanie wznowieniowe nie ma bowiem na celu ponownego rozpoznania sprawy i jej kontroli pod względem trafności wydanego orzeczenia i zasadności w zakresie wysokości wymierzonej sankcji karnej, do czego w istocie zmierza wnioskodawca. Jednoznacznie wskazuje na to treść obszernego pisma skazanego, które wpłynęło do Sądu Najwyższego w dniu 31 maja 2021 r. K. P. niewątpliwie przedstawił w tym piśmie swoje oceny i wnioski co do konieczności, jego zdaniem, przeprowadzenia powtórnie, zgodnie z jego oczekiwaniami, kontroli instancyjnej, *de facto* i *stricte* apelacyjnej, co - w świetle przedstawionych uwag - nie mogło okazać się skuteczne.

Nie dostrzegając także, aby zachodziły inne okoliczności, które mogłyby zadecydować o uwzględnieniu wniosku o wznowienie postępowania, Sąd Najwyższy uznał, że jest on bezzasadny w stopniu oczywistym i w trybie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić jego przyjęcia.